

Nödvändiga
implikationer av
Sunnan & varningar
emot innovationer

‘Abdul ’Azîz bin Bâz

Översatt av:
Abû Zubayr Gundersen

Nödvändiga implikationer av Sunnan & varningar emot innovationer.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

All lov och pris tillkommer Allâh som fullgjorde religionen för oss, fulländade Hans välsignelse över oss och valde Islâm som vår religion. Må frid och välsignelse vara över Hans tjänare och budbärare (صلى الله عليه وسلم) som kallade folket till att lyda sin Herre och varnade emot överdrifter, innovationer och olydnad. Och må Allâh välsigna hans familj, kompanjoner och alla de som följer hans väg fram tills Domedagen.

Jag läste en artikel som hade tryckts på förstasidan av veckomagasinet ”Edarat” från industristaden Kanpur, Utter-Pradesh i Indien, som innehåller en indirekt kampanj emot Saudi-Arabiens Kungadöme och dess fasthållande av den Islamiska trosprincipen och motstånd emot innovationer. Författaren uppger att *Salaf* (de tidiga arvtagarna av Islams) trosprincip som det Saudiska Kungadömet håller fast vid, inte stämmer överens med sunnan.

På så sätt försöker skribenten skapa splittring mellan *ahl-us-Sunnah* och uppmanar samtidigt till innovationer och vidskepelse. Denna attityd är utan tvekan mycket vedervärdig och farlig, och siktar sig på att kränka Islam och sprida innovationer och vilseledning från sanningen.

Dessutom har skribenten tydligt fokuserat artikeln på att fira Profetens födelsedag som en ursäkt för att diskutera kungadömet och dess ledares trosprincip. Därför anser jag att det är nödvändigt att upplysa folket om detta ämne. Jag söker hjälp från Allâh, och med detta säger jag: Det är inte tillåtet att fira Profeten (صلى الله عليه وسلم) eller någon annans födelsedag. Faktum är att det måste stoppas, eftersom det är en innovation i Allâhs religion. Allâhs sändebud (صلى الله عليه وسلم) firade inte sin födelsedag, och inte heller beordrade han andra att fira den. Eller att fira föregångna profeter, hans döttrar, hans fruar eller hans andra släktingars födelsedagar.

Ingen bland de rättvägledda kaliferna eller kompanjonerna firade hans födelsedag, och inte heller firade deras rättfärdiga efterträdare och de muslimska lärde före dem denna företeelse. Dem kände Profetens sunnah bäst, de älskade honom mer och följde *shari'a* bättre än de som kom efter dem. Om det vore en bra handling att fira Profetens födelsedag så hade de gjort det.

Vi har blivit beordrade att följa och blivit förbjudna att nyinföra. Detta är på grund av Islams fullkomlighet. Och det som Allâh och Hans sändebud har givit

oss är tillräckligt. Detta är vad *ahlu-sunnah wal jamâ'ah* har accepterat och den muslimska nationen bland följeslagarna och dem som följde dem på det bästa sättet.

Det har återberättats från Profeten (صلى الله عليه وسلم) att han sade:

”Den som inför något i religionen som inte är från mig, kommer få det förkastat.”

I en annan återberättelse sade Profeten (صلى الله عليه وسلم):

”Håll fast i min sunnah och sunnan av de rättvägleda kaliferna och grip tag i den stadigt.”

Och han (صلى الله عليه وسلم) sade:

”Akta er för nyinförda företeelser, för varje nyinförd sak (i religionen) är en innovation och varje innovation är en vilseledelse.”

Allåhs sändebud (صلى الله عليه وسلم) brukade säga följande under varje fredagstal:

”Det bästa talet är Allåhs Bok och den bästa vägledningen är vägledningen av Muhammad (صلى الله عليه وسلم), och de värsta företeelserna är innovationer och varje innovation är en vilseledelse.”

Dessa hadither innehåller således starka varningar emot innovationer och förvarnar att en sådan handling är en villfarelse från den rätta vägen. Profeten (صلى الله عليه وسلم) varnade folket från dessa allvarliga innovationer och deras dåliga konsekvenser. Det finns väldigt många hadither och *âyât* (verser) beträffande detta. Allåh den Allsmäktige säger:

”Så ta det som ert Sändebud ger er, och avstå från det han förbjuder er.”

[al-Hashr, 59:7]

Och Allåh den Högste säger:

”De som trotsar Sändebudets order, bör ta sig i akt, de skall få smaka på hårda prövningar i detta liv och ett plågsamt straff i det nästkommande.”

[an-Nûr, 24:63]

Allâh den Allsmäktige säger också:

”Sannerligen har ni i Allâhs sändebud ett utmärkt exempel, för den som med hopp ser fram emot [mötet med] Allâh och den yttersta dagen och som ofta ihågkommer Allâh.”

[al-Ahzâb, 33:21]

Och Allâh den Vældige säger:

”Föregångsmännen, de första av dem som utvandrade och [de första] hjälparna, och de rättsinniga [människor] som följde deras spår – Allâh är nöjd med dem och de är nöjda med Honom; i beredskap för dem har Han lustgårdar vattnade av bäckar, där de skall förbli i evig tid. Detta är den stora och lysande segern.”

[at-Taubah, 9:100]

Och Allâh den Nåderike säger:

”Denna dag har jag fullbordat er religion för er och skänkt er Min välsignelse i fullaste mått. Och valt Islâm som er religion.”

[al-Mâ'idah, 5:3]

Denna vers indikerar bestämt att Allâh den Allsmäktige har fullbordat religionen för denna *Ummah* (nation) och har skänkt Sin välsignelse över dem. Allâhs sändebud (صلى الله عليه وسلم) avled inte förrän efter att han vidarebefordrat Allâhs fullkomliga meddelande till nationen, så väl som hans lagstiftande i form av yttranden och handlingar.

Han betonade även att alla företeelser som framställs av människor som sedan hänförs till Islâm, är innovationer som således tillbakavisas, även om deras innovatörer gjorde så i god tro.

Det har fastställts att Profetens (صلى الله عليه وسلم) kompanjoner och de rättfärdiga efterföljarna efter de, varnade folket emot innovationer, då de införde och lagstiftade sådant som Allâh hade gjort otillåtet, i samma linje som Allâhs fiender, så som judar och kristna som lade till i deras religioner sådant som Allâh hade förbjudit. Och att införa innovationer i Islâm är ännu mera inkomplett och ofullständigt. Sådan trosuppfattning går inte bara i ondo, men motsäger även följande vers:

”Denna dag har jag fullbordat er religion för er och skänkt er Min välsignelse i fullaste mått. Och valt Islâm som er religion.”

[al-Mâ'idah, 5:3]

Samt Profetens (صلى الله عليه وسلم) yttranden som varnar oss emot innovationer.

Att fira årsdagen av Profeten (صلى الله عليه وسلم) eller andras födelse, talar för att Allâh inte har fullbordat Hans religion för denna Ummah, och att Sändebudet inte meddelade folket det nödvändiga beträffande deras religiösa plikter, förrän dessa handlingar senare dök upp i religionen, vilket inte har lagstiftats från Allâh, med tanken att det kommer att föra de närmare Allâh.

Utan tvekan är detta en stor fara och är liktydigt med att kritisera Allâh den Allsmåktige och Hans Profet (صلى الله عليه وسلم). Då Allâh däremot redan har fulländat religionen och fullbordat Sin välsignelse, och Profeten (صلى الله عليه وسلم) har öppet meddelat budskapet och informerat *Ummah* (nationen) om alla tillvägagångssätt som leder de till paradiset och som räddar de från helvetet.

I enlighet med en autentisk hadîth rapporterad på auktoritet av 'Abdullah bin 'Amr bin al-'Âs att Profeten (صلى الله عليه وسلم) sade:

"Allâh, den Högste skickade ingen profet utan befallningen att leda hans folk på tillvägagångssättet som han bäst kände till, och varna de mot det värsta han kände till."

Det är känt att vår Profet (صلى الله عليه وسلم) är den mest framstående av alla profeter, den sista och fullkomligaste av dem beträffande sättet han meddelade budskapet och rådde hans folk.

Hade firandet av *milâd* (profetens födelsedag) varit en religiös handling som Allâh hade valt åt sina tjänare, så hade Profeten (صلى الله عليه وسلم) antingen förklarat det för sitt folk, eller firat den någon gång under sin livstid eller så hade hans följeslagare gjort det. Då detta inte har inträffat är det uppenbart att Islâm inte har något samband med *milâd*. Snarare är det bland innovationerna emot vilket Profeten (صلى الله عليه وسلم) varnade sitt folk, som nämndes tidigare. Ett stort antal lärda har inte bara förkastat firandet av *milâd*, men har även varnat mot det, med hänvisning till dem ovannämnda bevisen.

Alla angelägenheter angående legalisering eller förbud och alla tvister bland folket skall refereras till Allâhs Bok och sunnan av Hans sändebud (صلى الله عليه وسلم), i enlighet med den islamiska *shari'ans* reglemente.

Baserat på Allâhs yttrande:

"Åh ni som tror! Lyd Allâh och Hans sändebud, samt de bland er åt vilka myndighet och ansvar anförtrotts. Om ni tvistar om något sinsemellan, överlåt då avgörandet till Allâh och Hans Sändebud,

om ni tror på Allâh och den yttersta Dagen: Detta är bäst och mest passande för det slutgiltiga beslutet.”

[an-Nisâ, 4:59]

Och Allâh den Allsmåktige säger:

”Vilken sak det än gäller som ni är oense om, är det Allâh som har avgörandet.”

[ash-Shûra, 42:10]

Genom att referera denna fråga till Allâhs Bok, så finner vi att Han har beordrat oss att följa Hans sändebud (صلى الله عليه وسلم) i hans befallningar och varnar oss emot allt som han förbjuder. Dessutom informerar den oss om att Allâh har fulländat religionen för mänskligheten.

Följaktligen, så länge *Milâd* inte är något från Profetens troslära, så kan det inte vara en del av religionen som Allâh har fulländat för oss, och befallt oss att fästa oss till genom att följa Hans Profet (صلى الله عليه وسلم).

Återigen, om vi refererar denna fråga tillbaka till sunnan av Allâhs Sändebud (صلى الله عليه وسلم), så finner vi varken Profeten eller kompanjonerna göra detta, eller tillfrågade någon annan att göra det. Således är det uppenbart att *milâd* inte är en del av denna religion, men snarare en av innovationer och blint härmande av bokens folk, dvs. judar och kristnas firanden.

Med detta argument i tanke blir det kristallklart för alla med minsta insikt och inklination gentemot sanning och rättvisa, att födelsedagsfirande inte har något alls med Islam att göra. Men snarare från de nyinförda handlingarna som Allâh och Hans sändebud (صلى الله عليه وسلم) påtryckligt varnade emot. En människa med visdom får inte luras av att se de stora mängder människor runt om i världen som gör detta, eftersom sanningen är känd och igenkänd genom bevisen från Shari'ah och inte genom människans handlingar.

Allâh den Allsmåktige säger beträffande judarna och de kristna:

”Och de säger: Ingen skall inträda paradiset som inte är jude eller kristen, detta är vad de önskar och hoppas. Säg: Lägg fram era bevis om, om det ni påstår är sant.”

[al-Baqarah, 2:111]

Och den Allsmåktige säger också:

***”Om du vill göra majoriteten av jordens invånare till viljes,
kommer de att leda dig bort från Allâhs väg. De går endast efter
lösa antaganden och smider inget annat än lögner.”***

[al-An’âm, 6:116]

De flesta av dessa innovationer i tillägg till dess innovativa natur, kan vanligtvis inte rymma ifrån ett antal andra ondheter, så som beblandningar mellan män och kvinnor, sånger följt av musikaliska instrument, förtärande av alkohol, narkotika och liknande. De kan även inblanda det värsta av alla synder dvs. *shirk* som är att åsidosätta medhjälpare eller partners vid sidan av Allâh, genom att visa överdrifter gentemot Allâhs sändebud (صلى الله عليه وسلم) och andra helgon, genom att tillbedja honom, anropa honom om hjälp eller tro att han känner till det dolda och alla andra sorters påståenden som omvandlar en troende till en avgudadyrkare.

Det har rapporterats i en autentisk hadîth att Allâhs sändebud (صلى الله عليه وسلم) sade:

”Akta er för överdrifter i religionen, för det har orsakat folk före er att gå förlorade.”

Han sade också:

”Överdriv inte i erat prisande av mig, så som de kristna gjorde med Maryams son. Jag är bara en tjänare, så säg endast: Allâhs tjänare och sändebud.”

Det är besynnerligt att notera att en stor skara människor väldigt aktivt deltar i dessa firanden och försvarar de intensivt, medan de lutar sig bakåt från att utföra de obligatoriska formerna av dyrkan så som de fem dagliga bönerna och fredagsbönen. De skäms inte ens för detta, och de inser inte heller vilken stor ondska de begår.

Detta visar utan tvekan deras brist på tro (*imân*), deras kortsynthet och djupt ingrodda rost i deras hjärtan, till följd av deras synder och olydnad. Vi ber Allâh att skydda oss och alla muslimer.

Det är ännu mera förundrande att notera att vissa människor tror att Allâhs sändebud (صلى الله عليه وسلم) är närvarande vid *milâd*, och som följd står de upp för att hälsa och välkomna honom. Detta är inte bara en skär lögn, men den värsta formen av ignorans, då Profeten (صلى الله عليه وسلم) varken kommer återuppstå från sin grav före Domedagen, eller möta folket och delta på deras möten.

I stället kommer han (صلى الله عليه وسلم) att förbli i sin grav fram tills återuppståndelsens dag, medan hans själ vilar på det högsta av det högsta med sin Herre på den mest upphöjda och högt belägna platsen.

Allâh den Majestätiske säger:

”Sedan efter detta kommer ni att dö, och därefter skall ni veckas till liv på återuppståndelsens dag.”

[al-Mu’minûn, 23:15-16]

Och Profeten (صلى الله عليه وسلم) sade:

”Jag är den första som kommer att uppväckas från graven på återuppståndelsens dag och jag skall bli den första förmedlaren (som kommer att göra shafâ’ah), och den första vars förmedling kommer att accepteras.”

Dessa ovannämnda bevis från Qur’ânen och sunnan, bevisar utan tvivel att de döda endast skall komma ut från deras gravar på återuppståndelsens dag. Alla lärde i Islam är ense om detta. En muslim måste akta sig för dessa företeelser och får inte lätt bli vilseledd av dessa innovationer och vidskepelser skapade av okunniga människor som inte har någon som helst auktoritet från Allâh.

Vad gäller att framföra välsignelser och hälsningar (*salât* och *salâm*) över Profeten (صلى الله عليه وسلم), så är de bland dem mest förmånliga och gynnsammaste handlingarna, baserat på Allâhs yttrande:

”Sannerligen sänder Allâh och Hans änglar välsignelse över Profeten. Åh ni som tror! Sänd välsignelse över honom och hälsa honom med all respekt.”

[al-Ahzâb, 33:56]

Och Profeten (صلى الله عليه وسلم) sade:

”Den som sänder välsignelse över mig en gång, kommer Allâh att sända välsignelser över tio gånger om.”

Detta är föreskrivet för alla tider, särskilt i slutet av varje bön. Det är betraktat som obligatoriskt av de flesta lärde att säga minst *”tashahhud”* under varje bön. Det är starkt rekommenderat vid ett antal tillfällen så som efter *adhân* (böneutropet), vid omnämmandet av Profeten (صلى الله عليه وسلم) under fredagar och natten som föregår den, baserat på mångfaldiga hadither.

Detta är vad jag ville understryka gällande detta ämne. Jag hoppas att detta kommer att tillgodose alla de som Allâh har visat ljuset.

Det är väldigt sorgligt att se vissa hängivna muslimer, kända för deras styrka, tro och kärlek till Profeten (صلى الله عليه وسلم), organisera sådana innovativa firanden.

Låt oss ställa sådana människor frågan: Berätta för oss, om ni tillhör *ahl-us-sunnah* och följer Profeten (صلى الله عليه وسلم), vare sig han eller någon av hans kompanjoner eller deras efterföljare gjorde detta, eller är det inget annat än blint följande av Islams fiender bland judar och kristna eller deras like?

Kärleken till Profeten (صلى الله عليه وسلم) reflekteras inte genom att fira hans födelsedag, snarare görs det genom att lyda honom, att tro på hans läror, att hålla sig borta från det han förbjöd och genom att tillbe Allâh på det sättet som han föreskrev för oss. Det reflekteras också genom att framföra *salât* och *salâm* till honom från tid till tid, särskilt vid omnämmandet av hans namn och under bönen.

”*Wahhabiyyahn*” som skribenten syftar på, är inte nya i att förkasta alla sådana innovationer. Deras troslära är att hålla fast i Allâhs Bok och sunnan av Hans sändebud (صلى الله عليه وسلم): att följa hans fotsteg och de av hans rättvägleda efterföljare; att tro och praktisera det som framställdes av de rättfärdiga efterföljarna och imamerna av kunskap och vägledning, som var kapabla att utfärda religiösa tillsägelser (*fatâwa*) gällande Allâhs kunskap, Hans perfekta attribut och värdighet, så som visats i den Ärofulla Boken och den autentiska sunnan av Profeten (صلى الله عليه وسلم) och som helhjärtat accepterades av hans kompanjoner.

”*Wahhabiyyahn*” tror på dem, så som de har rapporterats, utan någon form av förändring, efterliknelse eller förnekande av sådana attribut. De fäster sig till tillvägagångssättet av Profetens efterföljare och deras efterträdare från folket av kunskap, tro och fromhet. De tror att trosläran grundar sig på att vittna om att det inte finns någon värd dyrkan utom Allâh, och att vittna om att Muhammad är Hans sändebud. För de är detta grunden till tron och en av dem största grunderna.

De vet i enlighet med samstämmigheten av muslimerna, att denna grund fordrar kunskap, erkännande och utövande. Det innebär att ingenting har rätten att dyrkas förutom Allâh, den Allsmäktige, som inte har någon form av medhjälpare eller kompanjon. Det visar varför *jinn* och mänskligheten skapades, varför budbärarna sändes och varför böckerna uppenbarades.

I tillägg är inte bara *'ibâdah* (dyrkan) komplett överlämnande och kärlek, men det är också komplett lydnad och tillbedjan. Islâm är den enda religionen som har fastställts av Allâh och som har spridits ut genom Profeterna och inget, förutom den, accepteras hos Allâh, vare sig nu eller i framtiden. Den som

överlämnar sin vilja till Allâh såväl som någon annan vid Hans sida är en *mushrik* (polyteist), och det samma gäller den som tillber Allâh och andra avgudar vid Hans sida. Vad gäller den som inte underkastar sig till Honom, så är han arrogant angående plikterna gentemot sin Skapare. Allâh den Allsmäktige säger:

”Till varje samfund har Vi låtit ett sändebud träda fram, för att förkunna: Dyrka Allâh, och håll er borta från at-Taghût (allt som dyrkas vid Allâhs sida.)”

[an-Nahl: 36]

Sålunda grundas *wahhabiyyans* troslära på fullbordandet av vittnesbörden på att Muhammad är Allâhs sändebud (صلى الله عليه وسلم) och att fullkomligt avstå från alla innovationer, vidskepelse och allt som går emot *shari'ah*. Detta är vad Shaykh Muhammad ibn 'Abdul Wahhâb – må Allâh vara honom nådig – trodde på och kallade andra att tro på. Den som än tillskriver honom något i kontrast till detta, faller inte bara under lögn, men begår en grov synd och påstår sådant som är helt grundlöst. Han kommer utan tvekan erhålla det som Allâh har lovat alla frambringare av lögner.

Shaykhen har visat genom serier av välkända och akademiska böcker om ämnet ”tillkännagivandet av enighet: *lâ-ilâha-ill-Allâh*,” att ingen är värd dyrkan förutom Allâh den Allsmäktige och att denna sortens dyrkan skall vara utan all form av *shirk*, vare sig stor eller liten. Vemhelst som är uppmärksam på dessa skrifter och hans sätt att predika och kalla folket till Allâh, samt hans elevs tillvägagångssätt, kan med lätthet dra slutsatsen att hans tillvägagångssätt inte på något sätt var olik den av de rättfärdiga föregångarna och de stora imamerna av kunskap och vägledning. I sanning, framförde han samma budskap som dessa gjorde under hela deras liv, gällande Allâhs enhet i dyrkan och att lämna alla innovationer och vidskepelse åt sidan.

Detta är saudiska regeringens grund och denna åsikt hålls av de lärde i Saudi-Arabien. Den hårda attityden som visas av den saudiska regeringen är endast inriktad emot innovationerna och vidskepelse som motsäger Islam, eller mot den extrema typen av överdrift som har blivit totalförbjuden av Profeten (صلى الله عليه وسلم).

Alla muslimer, lärde och ledare i Saudi-Arabien hyser stor respekt och kärlek för varje muslim, oavsett vilken släkt eller härkomst man tillhör. Ja visst, de förkastar alla typer av firanden och samlingar som baseras på innovationer, som kommit utan någon auktoritet från varken Allâh eller Hans sändebud (صلى الله عليه وسلم). De går emot de på grund av att alla nyinförda företeelser i religionen är innovationer och för att muslimerna har blivit beordrade att följa och att inte nyinföra.

Islam är i sig själv perfekt och komplett. Den är inte i behov av något extra efter påbuden från Allâh och Hans profet (صلى الله عليه وسلم), och vad *ahl-us-sunnah wal jamâ'ah*, från kompanjonerna, deras efterträdare och deras efterföljare redan har mottagit. Att förbjuda firandet av Profetens (صلى الله عليه وسلم) födelsedag till följd av dess innovativa natur i tillägg till dess tecken av överdrifter och *shirk* som i normala fall anknyts med det, går inte emot Profetens lära. Men snarare är det en handling av lydnad, eftersom Profeten (صلى الله عليه وسلم) själv sade:

”Akta er för överdrifter i religionen, för det har orsakat folk före er att gå förlorade.”

Och än en gång sade han (صلى الله عليه وسلم):

”Överdriv inte i erat prisande av mig, så som de kristna gjorde med Maryams son. Jag är bara en tjänare, så säg endast: Allâhs tjänare och sändebud.”

Detta är vad jag ville lägga fram gällande den förutnämnda artikeln. Må Allâh hjälpa oss och alla muslimer att förstå Hans religion, att kontinuerligt bekräfta oss på den, att fästa oss till sunnan och hålla oss borta ifrån innovationer. Sannerligen är han generös och god.

Må Allâh skänka välsignelse över Profeten Muhammad (صلى الله عليه وسلم), hans familj och kompanjoner.

***Shaykh 'Abdul 'Azîz bin 'Abdullah bin Bâz.
Ministern över den islamiska forskningen, ifta, da'wah och undervisning.***